



CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 10 MARÇ DE 2023 | Número 200

PÀG. 3 | FEMINISTES CREIENTS

“Tenim propostes per fer una Església plenament acollidora”

PÀG. 13 | SAGRADA FAMÍLIA

Francesc Torralba perfila la façana de la Glòria

PÀG. 16 | MATARÓ

Tot preparat per a la celebració del 175è aniversari de la Missa de les Santes

PÀG. 19 | JESUÏTES

Enric Puiggròs, nou provincial a Espanya

PÀG. 24 | ROSA MARIA OCAÑA

Temps de reflexió



Francesc, reivindicar espais de reciprocitat per a les dones | PÀG. 5

PÒRTIC

Tenir paraula, veu i vot. També dins l'Església i, sobretot, més enllà del 8-M. Aquesta és la reivindicació del col·lectiu de dones creients que hauria de ser petició col·lectiva de tota l'Església universal. Calen passos, canvis i, sobretot, voluntat. El Papa ha fet petits gestos, petites gotes que poden semblar poca cosa, però cal recordar que la pluja fina i constant és la que alimenta la terra.

SUMARI

3 Actualitat

Feministes creients: "Tenim propostes per fer una Església plenament acollidora"
El papa Francesc, parlar de les dones i promocionar-les
El papa Francesc i l'Església pobra i per als pobres
Torralba perfila la façana de la Glòria de la Sagrada Família
Mataró es prepara per a la celebració del 175è aniversari de la Missa de les Santes
Enric Puiggròs, nou provincial dels Jesuïtes a Espanya
Quins simbolismes amaga la Quaresma?



24 Panoràmica

Temps de reflexió, per Maria Rosa Ocaña
Dignitat de la dona, ecologia integral i diferència sexual, per Eduard Ibáñez



30 Recull de premsa

31 La setmana a les xarxes





Feministes creients: “Tenim propostes per fer una Església plenament acollidora”

“L'Església avui encara ens nega la paraula, la veu i el vot”. La **coordinadora de dones creients 'Alcem la veu'** va convocar el diumenge 5 de març un acte públic a la plaça de la catedral de Barcelona per reivindicar la igualtat i la dignitat de la dona a l'Església. En l'acte, la coordinadora va demanar a l'Església “caminar amb les sabates de les dones”. A més de a Barcelona, també es van organitzar mobilitzacions el mateix dia a 21 ciutats de tot l'Estat per reclamar el paper de la dona a l'Església.

Al peu de la catedral, 'Alcem la veu' va assegurar que l'Església “no ha caminat mai amb el que suposa que et neguin la igualtat i la dignitat”. Una negativa que se suma al pensament que les dones són incapaces de decidir, a la negativa de la paraula i també de viure amb plenitud la seva vocació. Per aquest motiu, a l'acte es va proposar omplir les escales de la catedral de Barcelona de sabates. “L'Església no es posa a les nostres sabates, però nosaltres tenim propostes per fer una Església plenament acollidora, igualitària i que escolti i reconegui totes les veus”.

Un acte que va servir per representar “cadascuna i totes les dones que han fet passos per

aconseguir una Església d'iguals, que acull i que acompanya". "Una Església on ens fem corresponsables de construir un món nou", van dir. En aquest sentit, des d'Alcem la veu' estan convençudes que "el camí és llarg", però que ja s'han fet petits canvis que "no són més que la conseqüència de la feina de les dones al llarg dels temps".

**"L'ESGLÉSIA NO HA CAMINAT MAI
AMB EL QUE SUPOSA QUE ET NEGUIN
LA IGUALTAT I LA DIGNITAT"**

Després de l'estesa de sabates, les dones participants en l'acte van aixecar cartells amb diverses propostes per a una Església igualitària i acollidora. "Tenim la responsabilitat a les nostres mans del fruit d'una resistència creadora sostinguda durant segles, en què moltes van lliurar la seva vida", van apel·lar.

**"L'ESGLÉSIA NO ES POSA A LES
NOSTRES SABATES, PERÒ NOSALTRES
TENIM PROPOSTES"**

La coordinadora de dones 'Alcem la veu' també va aprofitar l'acte per explicar el procés internacional que van engegar diferents moviments de dones d'Església amb relació al Sínode que el papa **Francesc** ha convocat per aquest 2023. El Sínode del Papa el tancarà l'assemblea sinodal en què el pes de la participació recau en els bisbes. Davant de la manca de dones en aquesta assemblea, el Catholic Women's Council (CWC) va convocar el **Sínode de dones** en paral·lel al procés sinodal de l'Església. La proposta de les dones va acabar l'octubre de 2022 amb l'elaboració de materials, metodologies i tallers per compartir experiències amb totes les dones interessades a treballar i "assolir el ple reconeixement de la seva dignitat i igualtat a la comunitat eclesial".

Donar prioritat a l'Evangeli, reconèixer que l'Església no és només el clergat o recuperar la Comunitat de Jesús són algunes de les conclusions extrems d'aquest procés sinodal i que en l'acte de la plaça de la catedral es van destacar. Davant dels manifestants, la coordinadora va explicar que cal "enfortir la corresponsabilitat de tots els membres de l'Església" i que la veritable llibertat, com la de Jesús, "no implica romandre aferrades a les tradicions, estructures

culturals i doctrines fetes per l'home". Unes estructures que "pertanyen a èpoques passades", van subratllar.

L'Evangeli, amb perspectiva de gènere

A l'acte, es va explicar que les mobilitzacions de dones creients d'Església van començar l'any 2020, fruit de les grans mobilitzacions feministes del país. Llavors es van congregar davant de catedrals i altres temples significatius. Aquesta força les va empènyer a crear i organitzar mobilitzacions posteriors que es realitzen al voltant del 8 de març, quan se celebra el dia de la dona. Les mobilitzacions, diuen des d'Alcem la veu', permeten "experimentar l'enriquiment mutu a partir de la diversitat i la utopia compartida, en camí cap a una Església nova". Abans de finalitzar l'acte, les participants van fer una lectura amb perspectiva de gènere d'un text de l'Evangeli. També es va llegir **el manifest** que la coordinadora 'Alcem la veu' va redactar el març del 2020 i al qual ja s'han adherit una cinquantena d'entitats i institucions i gairebé un miler de persones. L'acte va acabar amb una batucada.



Foto: Vatican News.

El papa Francesc, parlar de les dones i promocionar-les

“Amb les dones en alts càrrecs al Vaticà les coses han canviat per a millor”. Ras i curt. Aquesta és una de les darreres afirmacions del papa **Francesc** sobre el paper de la dona. La va fer el novembre passat a l'avió de tornada del seu viatge a Bahrain. Una afirmació sobre les dones que se suma a moltes d'altres en aquests deu anys de pontificat. Afirmacions acompanyades, en molts casos, de gestos i petits canvis per reivindicar i posicionar la dona en el rol que ell anomena de “reciprocitat”. Què ha canviat, doncs, en aquests deu anys de pontificat de Francesc pel que fa al paper de la dona a l'Església?

El papa Francesc sovint ha expressat que era urgent oferir espais a la dona dins l'Església, i que això es traduiria en implicar-les en la responsabilitat pastoral, en l'acompanyament espiritual de persones, i també en la reflexió teològica. Deu anys d'homilies, frases, discursos i directrius que mostren com el Papa veu i pensa la dona dins l'Església.

L'abril de 2013 **Francesc va dir** que les dones havien tingut sempre una missió especial a l'Església com a primeres testimonis de la resurrecció de Crist, i com a transmissores de la

fe als fills i nets. Va ser també aquell mes, durant la neteja de peus de Dijous Sant, quan va incloure dones en el ritual. I serà tres anys més tard, el 2016, quan **amb una carta a la direcció de Culte i Sagraments del Vaticà**, Francesc oficialitzi incloure dones en el ritual.

**EL PAPA FRANCESC HA EXPRESSAT
AMB CONTUNDÈNCIA INJUSTÍCIES
QUE PATEIXEN LES DONES
EN MOLTS ÀMBITS DE LA VIDA**

A l'octubre d'aquell any 2013, i durant el discurs amb motiu dels vint-i-cinc anys de la carta apostòlica *Mulieris Dignitatem* de sant Joan Pau II sobre la dona, **Francesc afirma** que pateix quan veu a l'Església i a les organitzacions eclesials que el paper de la dona es redueix "a la servitud i no al servei".

Serà el 2015 quan el papa Francesc **faci una crida concreta** sobre la diferència salarial injusta entre homes i dones, qualificant-la com a "escàndol" i com una pràctica que els cristians haurien de rebutjar fermament. "Per què

es dona per bo que les dones han de guanyar menys que els homes? No! Tenen els mateixos drets. La discrepància és un escàndol pur", va dir a desenes de milers de persones en la seva audiència general a la plaça de Sant Pere.

I comencen els petits canvis. L'any 2016 el Papa **forma una comissió** per estudiar el paper de les dones diaconesses. La comissió està integrada per sis homes i sis dones sota la presidència d'un bisbe. També aquell mateix any hem de sumar el nomenament d'una dona com a directora dels Museus Vaticans, la italiana **Barbara Jatta**. I a l'estiu del 2016 el Papa dedica **un dels seus vídeos mensuals** a parlar sobre el paper de la dona a la societat.

Mesos més tard, ja l'any 2017, el Papa nomena dues subsecretàries del Dicasteri pels Laics, la Família i la Vida, **Gabriella Gambino** i **Linda Ghisoni**.

L'any 2020 Vatican News publica un informe amb motiu del Dia de la Dona en què s'afirma que "el nombre de dones en alts càrrecs mai ha estat tan alt com avui". En aquell moment representaven el 22% de la plantilla. Segons la

Santa Seu, es tractava d'una xifra rècord, ja que "el nombre de dones en alts càrrecs mai havia estat tan alt com aleshores".

**L'ESGLÉSIA ÉS 'LA' ESGLÉSIA,
EN FEMENÍ I TÉ "UNA DIMENSIÓ
FEMENINA D'ACOLLIDA
I REGENERADORA DE VIDA"**

Just al gener d'aquell any 2020 té lloc el nomenament de **Francesca Di Giovanni** com a sotssecretària de la Secció per a les Relacions amb els Estats. Aquest càrrec la col·locava per sobre d'alguns bisbes, concretament dels nuncis apostòlics.

Serà l'any 2021 quan el papa Francesc estableixi amb un *Motu Proprio* que els ministeris de Lector i Acòlit siguin oberts a les dones, de manera estable i institucionalitzada amb un mandat especial. Es tracta amb aquest document de fer oficial allò que les dones ja duïen fent força temps. També el 2021 Francesc s'expressa sobre les dificultats de les dones durant la gestació i la maternitat en l'àmbit laboral.

Serà durant el Fòrum 'Estats Generals de la Natalitat' on el Papa criticarà la situació de moltes dones a la feina. Es referirà a la incertesa laboral, juntament amb la cada vegada més difícil i costosa criança dels fills. Afirmarà aleshores amb tristor que moltes dones es desanimen a tenir fills o que fins i tot han d'amagar la panxa. El novembre de 2021 Francesc nomena a la re-

ligiosa **Raffaella Petrini** secretària general del governador del Vaticà.

En definitiva, deu anys de pontificat en què el papa Francesc ha expressat amb contundència injustícies que pateixen les dones en molts àmbits de la vida, deu anys en què ha incorporat dones a càrrecs, però també a la Comissió Teo-

lògica Internacional, a les comissions que van investigar les finances vaticanes i a la Comissió Pontifícia de Protecció de Menors. I deu anys en què sovint ha recordat que l'Església és 'la' Església, en femení i que té "una dimensió femenina d'acollida i regeneradora de vida".

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#) 



Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.



Foto: Vatican News.

El papa Francesc i l'Església pobra i per als pobres

El papa Francesc ha retornat la Teologia de l'Alliberament al Vaticà. Dic "retornat" perquè "l'opció preferencial pels pobres" que caracteritza tant la teologia de l'alliberament com el papat de Francesc, es va gestar precisament a Roma durant el Concili Vaticà II (*Pacte de les Catacombes*, 1965, amb el brasiler **Helder Càmara** i l'equatorià **Leónidas Proaño**, entre molts d'altres). Després de tres anys de gestació, va néixer a Colòmbia (Conferència de Medellín, 1968) i va assolir la majoria d'edat a Mèxic onze anys després (Conferència General de l'Episcopat Llatinoamericà de Puebla, 1979).

De seguida van començar els problemes amb l'autoritat papal, a causa de l'antimarxisme visceral del Papa polonès **Joan Pau II** (elegit el 1978 i provinent d'un país que havia viscut sotmès al jou soviètic). Van seguir quasi trenta-cinc anys d'incomprensió, marginació i repressió vaticana als quals Francesc va posar fi pocs dies després de ser elegit, quan -sembla que per encàrrec exprés de l'enyorat **Pere Casaldàliga**-, va rebre de mans de Pérez Esquivel (Nobel de la Pau) una còpia del '**Pacte de les Catacombes**' i va decidir adoptar-lo com a programa de govern. Bé, això que va decidir

adoptar-lo com a programa de govern no ho puc afirmar, però crec que cal estar d'acord amb Leonardo Boff que el 'Pacte de les Catacombes' sembla un compendi precís i detallat dels principals punts que estan caracteritzant el papat de Francesc i el seu èmfasi en la "Teologia del Poble" (Scannone) i en la centralitat de "*los descartados*".

Resumeixo a continuació en set punts, de la forma brevíssima que ho permet aquest article, el que considero les principals aportacions del papa Francesc pel que fa a la construcció d'una Església pobra i per als pobres:

1- La representativitat dels països pobres al Col·legi de Cardenals

El 1910, el 17% de la població mundial es declarava catòlica i la comunitat catòlica representava el 48% dels cristians. Un segle més tard, poc abans de l'elecció del papa Francesc, els catòlics representàvem el 17,8% de la població mundial i el 50% del total de cristians. En contrast amb la quasi increïble estabilitat d'aquestes dues xifres globals, el canvi en la distribució geogràfica del catolicisme colpeix per la seva profunditat.

El 1910, el 65% dels catòlics eren europeus; els europeus som avui menys del 25%. El 1910, els catòlics africans representaven menys de l'1%; avui són més del 15%. Els asiàtics eren un 5% i ara són un 12%. Abans de l'arribada del papa Francesc, aquests canvis dramàtics en la distribució geogràfica del catolicisme poc havien significat a escala institucional. Francesc, a poc a poc està revertint la sobrerrepresentació europea a favor dels països africans i asiàtics. L'Àfrica subsahariana ha pujat del 9 al 12%; l'Àsia-Pacífic del 9 al 17% i Llatinoamèrica del 16 al 18%. Europa ha baixat del 52% al 40% i, per primera vegada a la història, no té la majoria.

"QUEDA CLAR QUE ELS POBRES, ALS ULLS DE JESÚS I ALS ULLS DE FRANCESC, NO SÓN NOMÉS RECEPTORS DE CARITAT; SÓN PORTADORS DE REVELACIÓ"

2- La plena rehabilitació de Gustavo Gutiérrez i el nomenament en càrrecs de responsabilitat d'alguns representants de la teologia de l'alliberament

La rehabilitació del teòric més important de la teologia de l'alliberament, el teòleg dominic **Gustavo Gutiérrez**, va començar abans de l'elecció del papa Francesc, amb el nomenament l'any 2012 del **Cardinal Müller** com a prefecte de la Congregació (avui dicasteri) per a la Doctrina de la Fe, però es va consumir el 2013 quan Francesc va rebre Gutiérrez en audiència privada i amb els encàrrecs que li ha confiat a partir d'aleshores. Un altre moviment molt significatiu va ser l'elecció com a successor de l'arquebisbe de Lima que havia marginat Gutiérrez (el cardenal **Cirpiani** de l'Opus Dei) del sacerdot **Carlos Castillo**, proper a Gutiérrez i que en el moment de rebre la notícia de la seva elecció com a arquebisbe es trobava en una situació de marginació institucional i habitava en un magatzem de bicicletes. L'**arquebisbe Castillo** és un amic de les parròquies hospital de campanya i, en particular, de la de Santa Anna de Barcelona. Important destacar també l'elecció de la filòsofa i teòloga laica Emilce Cuda com a cap d'oficina (2021) i, en vista de les crítiques, com a secretari (2022) de la Comissió Pontificia per l'Amèrica Llatina. Val a dir que el lloc de secretari és superior al de cap d'oficina. Com que les crítiques van pujar de to, Francesc li ha do-

nat recentment una nova responsabilitat i més poder com a membre de l'Acadèmia Pontifícia de Ciències Socials (2022).

3- La seva austeritat personal i els seus gestos litúrgics (rentar els peus als presoners) i pastorals (acollir pobres o refugiats al vaticà i esponsoritzar-los encara que no siguin catòlics; per exemple, una família musulmana)

Després de la seva elecció, la decisió de bescanviar les cambres reservades i inaccessibles del palau vaticà per la casa d'hostes de Santa Marta va causar una sorpresa majúscula. Simbòlicament, amb aquest gest Francesc va alliberar el papat del model de la monarquia i el va despullar de l'aura de misteri i excepcionalitat que provenia del poder imperial i de la seva mistificació antievangèlica. A partir d'aquí, els seus gestos concrets d'austeritat personal i de solidaritat amb els més pobres només han fet que multiplicar-se. N'anomeno només un: el 2019, Francesc va obrir el Palau Migliori, un edifici de quatre pisos que es troba al costat de la columna de Sant Pere, com a centre d'acollida per als sense-sostre de Roma.

4- Els països i circumstàncies que tria per fer els viatges papals, què diu i què fa en aquests viatges

Des del primer viatge de la vergonya a Lampedusa, Francesc ha estat clar en el criteri amb què ha escollit els llocs i països que ha visitat: la prioritat la tenen la pobresa, les guerres i els desastres naturals. S'hi fa present, s'interessa per les persones afectades, hi prega i hi desplega esforços diplomàtics que la majoria de les vegades no surten a la llum, però contribueixen a alleugerir el sofriment dels més pobres i a bastir ponts de reconciliació. Un exemple ha estat la seva actuació a favor de la minoria Rohingya el 2017 quan va visitar Myanmar i, tot seguit, Bangladesh. Trobo a faltar ara un posicionament papal rotund contra la guerra, com el que va tenir la valentia d'adoptar Joan Pau II, l'únic líder occidental que va condemnar en solitari la guerra contra l'Iraq del 2003. Què faria sant Joan Pau II en aquest cas, tenint en compte l'agressió russa?

5- Querida Amazonia, document extraordinari. I també la Laudato Si, on no s'oblida de la crítica al capitalisme

L'Exhortació postsinodal *Querida Amazonia* de 2020 considero que és un document extraordinari per la seva claredat i nivell de compromís. Descriu magistralment l'economia depredadora capitalista i la violència extrema del sistema neoliberal. "A les empreses, nacionals o internacionals, que danyen l'Amazònia i no respecten el dret dels pobles originaris al territori i a la seva demarcació, a l'autodeterminació i al consentiment previ, cal posar-los els noms que els correspon: injustícia i crim" (1.14). És cert que aquest document va decebre les expectatives dels qui confiaven que seria possible obrir l'ordenació sacerdotal a les dones, o, almenys, als viri probati.

6- L'Economia de Francesco (EoF community)

Aquesta iniciativa va dirigida als joves, per encoratjar-los i donar-los suport -també econòmicament- per tal que es dediquin a repensar radicalment l'economia i posar-la al servei de les persones: "Una nova economia, inspirada en Francesc d'Assís, avui pot i ha de ser una economia amiga de la terra, una economia de pau. Es tracta de transformar una economia que mata en una economia de la vida, en totes les

seves dimensions" (2022). Trobo a faltar aquí una major consciència del perill que representa deixar en mans d'unes poques empreses privades que es troben entre les més riques del planeta, la fabricació, comercialització i posterior avaluació dels medicaments i, particularment, de les vacunes, ja que són tractaments profilàctics administrats a persones sanes, la majoria en edat de desenvolupament.

7-. Fer teologia des de les perifèries existencials

Finalment, anomeno el projecte papal que conec més bé, per haver-hi participat l'any passat. La ciutat de Barcelona va acollir l'experiència pilot del projecte 'Fer teologia des

de les perifèries existencials' i després va ser la principal ciutat europea que en va formar part. Aquest és un projecte internacional que es caracteritza per donar protagonisme teològic als pobres i marginats. No es tracta només de reconèixer els pobres en la seva necessitat -això és fonamental i, com hem vist, Francesc ho té molt en compte-, sinó d'adreçar-se a ells i elles com a subjectes i, més particularment, com a subjectes teològics. "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho" (Lc 10,21). Aquest és l'únic passatge evangèlic que especifica que Jesús es va entusiasmar: "ple de la joia de l'Esperit Sant". El verb grec és *agalliao* (el

mateix que fa servir la Mare de Déu en el Magnificat) i indica una joia que no només s'experimenta en la interioritat de la consciència, sinó que s'expressa visiblement amb el cos. Què devia fer, Jesús? Va cridar? Va saltar de joia? Va dansar? Fes el que fes, queda clar que els pobres, als ulls de Jesús i als ulls de Francesc, no són només receptors de caritat; són, per sobre de tot, portadors de revelació, testimonis de Déu. L'opció preferencial pels pobres és l'opció de Déu, és l'opció per Déu.

*Teresa Forcades i Vila és benedictina,
teòloga i metgessa.*

TERESA FORCADES -CR | [LLEGIR AL WEB](#) 



La Rebotiga n.77. Les dones a l'Església

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Coincidint amb del 8M parlem les **demandes** de les dones a l'Església i del **balanç** dels 10 anys del papa Francesc en aquest àmbit . Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Roger Vilaclara**, **Glòria Barrete** i **Jordi Llisterri**.



ESCOLTA
EL PODCAST



La Pastoral Obrera reclama a les empreses compromís per evitar accidents com el de la mina de Súria

Arran de la mort en una mina de Súria de tres treballadors per un despreniment aquest dijous al matí, la Pastoral Obrera de Catalunya (POC) **ha fet públic un comunicat** en què reclama a les empreses compromís per evitar accidents similars. En el text, la POC expressa la solidaritat "amb el conjunt de treballadors que realitzen una activitat de risc no sempre prou valorada". En el seu comunicat també recorda les paraules del papa **Francesc** l'any 2021 demanant "no més morts en el treball".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Una de cada quatre dones acompanyades per Càritas és víctima de violència

La realitat de l'acompanyament que fa Càritas té rostre de dona. Segons les últimes dades, Càritas va atendre el 2021 a Espanya més de 13.834 dones en 28 programes específics relacionats amb la dona. D'aquestes, una de cada quatre, en concret 3.500, eren víctimes de violència o es trobaven en contextos de prostitució. Coincidint amb el Dia Internacional de la Dona, Càritas ha llançat la iniciativa '**Elles Som Nosaltres**'. Un projecte que vol donar a conèixer a la societat la situació de vulnerabilitat que pateixen les dones a les quals acompanya Càritas.

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Fotografia: Ateneu Universitari Sant Pacià.

Torralba perfila la façana de la Glòria de la Sagrada Família

No sabem com serà, però sí que explicarà i com ho explicarà. El teòleg i filòsof **Francesc Torralba** forma part de la comissió teològica que ha creat la Junta Constructora de la Sagrada Família per estudiar el projecte de la façana de la Glòria. La façana del carrer Mallorca serà la principal, la més monumental i la que resumeix el sentit de tot el temple expiatori.

Una part d'aquest estudi ara es pot llegir en l'obra *La façana de la Glòria de la Sagrada Família. Fonts espirituals i teològiques de l'escatologia d'Antoni Gaudí*, editat per l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP). Recull el treball enciclopèdic de Francesc Torralba de la tesi doctoral que va defensar al juny i del que s'ha fet diverses presentacions, la darrera la setmana passada a l'AUSP. L'estudi teològic de la façana de la Glòria a partir de les indicacions d'**Antoni Gaudí** és el que permetrà definir el projecte arquitectònic i artístic. Tot en 800 pàgines.

Torralba explica que en la Façana de la Glòria hi ha molta teologia i que "la pregunta que planteja és què podem esperar després de la mort". I "la resposta de Gaudí és: esperança". Convida a preguntar-se com podem arribar al cel. Per això

Gaudí inclou la representació de l'infern, el purgatori i el cel, però "el que ocupa principalment la façana és el cel i la transició pel purgatori, però no l'infern".

TORRALBA ASSEGURA QUE GAUDÍ, AMB LA FAÇANA DE LA GLÒRIA, VOLIA QUE LA GENT ES PREGUNTÉS: "QUÈ HE DE FER PER PUJAR ALLÀ DALT?"

Un dels reptes de projectar la darrera façana de la Sagrada Família és la poca documentació precisa disponible: "Gaudí era un socràtic: parlava i construïa, però escrivia poc". Per tant, pràcticament tot s'ha de basar en dibuixos i maquetes i en el que van recollir per escrit els seus deixebles. El que Gaudí volia era que la gent quan s'acosti a la porta del temple i vegi el cel es preguntés "Què he de fer per pujar allà dalt? Com he de viure?"; no el temor del judici que inspirava les catedrals medievals.

Gaudí "com a cristià, sap que l'amor transcendeix a la llei i que la supera". Potser per això Torralba apunta que Gaudí no hi va posar la llei

dels deu manaments, sinó que hi mostra les virtuts, les obres de misericòrdia, les benaurances, el Credo o el Parenostre. Sants i àngels també hi seran representants. Tot allò que assenyala "no només cap a on vaig, sinó cap a on anem com a comunitat". Aquest relat Gaudí el volia a la façana de la Glòria perquè, explica Torralba, "és la que està orientada al mar i la veurien els vaixells que arriben a Barcelona". Ara el vaixell ja no és el mitjà de transport dominant, excepte pels creueristes, però també és la façana que es veu des dels avions que s'acosten a l'aeroport del Prat.

"REPRESENTAR EL QUE NINGÚ HA VIST MAI NO SERÀ FÀCIL"

La comissió teològica de la façana de la Glòria, a més de Torralba, està formada pels teòlegs **Armand Puig** i **Joan Torra** de l'AUSP i l'arquitecte **Jordi Faulí**. És l'equip que ha de marcar la iconografia i els elements de la façana. Per la immensitat de l'obra, Torralba apunta que difícilment la realització es podrà encarregar a un sol artista com es va fer amb Subirachs per la façana de la Passió. Això també generarà un "debat enorme" sobre els estils creatius, com

la solució final de l'escala que ha de passar per sobre del carrer Mallorca, però això ja són decisions que haurà d'anar prenent la Junta Constructora els pròxims anys. "Representar el que ningú ha vist mai no serà fàcil". En la presentació a l'AUSP, Armand Puig va explicar que el llibre és el primer volum que s'edita de la col·lecció 'Studia Gaudiniana' promoguda pel Centre Internacional d'Estudis Avançats Antoni Gaudí i els seus col·laboradors, que **es va crear el 2020**. La directora del centre, **Rosa Ribas**, va presentar el llibre de Torralba com "una obra fonamental". A més de la descripció exhaustiva dels elements teològics que Gaudí vol incorporar en la façana i que ha de servir de guia a artistes i arquitectes, una de les aportacions principals és l'estudi dels autors i fonts espirituals que marquen Antoni Gaudí. I d'aquestes destaca l'estudi sobre el catecisme del bisbe **Josep Domènec Costa i Borràs**. Aprofundir en la seva obra permet comprendre millor que era el que realment volia transmetre Gaudí i fer-ne una actualització al llenguatge i a la teologia del nostre temps. Perquè de la seva visió del temple també queda clar que Gaudí deixava aquest repte en mans de les següents generacions.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre



la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**



Fotografia: Antoni M. C. Canal.

Mataró es prepara per a la celebració del 175è aniversari de la Missa de les Santes

Una exposició, un llibre, un cicle de conferències, material didàctic i una sèrie d'activitats "per viure la **Missa de les Santes** a la vida quotidiana" precediran l'edició d'enguany d'aquest esdeveniment musical i litúrgic, distintiu de la festa major de Mataró, que aquest 2023 fa 175 anys. Així ho ha explicat **Nicolau Guanyabens**, director del Museu Arxiu de la parròquia de Santa Maria de Mataró i un dels quinze integrants d'una comissió gestora creada *ad hoc* per a 2023 i 2024. Ho ha fet a la roda de premsa celebrada aquest dimarts 7 de març a la capella de les patrones de Mataró de la basílica de la ciutat.

Una comissió que no només mirarà el passat, sinó que es planteja com donar un nou impuls a aquest esdeveniment tan especial. "La Missa de Glòria de les santes Juliana i Semproniana, composta per mossèn **Manuel Blanch**, un jove capellà de vint-i-un anys influït per l'òpera italiana, és una relíquia monumental de la ciutat de Mataró", ha dit Guanyabens. No queda cap altra composició religiosa integrada en un acte litúrgic en tot el país, després del *motu proprio* de Pius X que prohibeix tot allò que no sigui el que es considerava aleshores música sacra, a principis del segle XX. Només queden les Com-

pletes de Cervera, o el Misteri de La Selva, però fora de la litúrgia. “*El bel canto* no encaixava”, resumeix Guanyabens, “i els mataronins van estar tres anys sense poder-la escoltar mentre feien les gestions, finalment amb èxit, perquè el papa en fes una excepció”. La Missa és Festa Patrimonial d’Interès Nacional, segons decret de la Generalitat de Catalunya del 2010. El que la fa especialment arrelada a la ciutat, però, és la seva identificació amb la festa major i, sobretot, el fet que, poc després de recuperar-se el 1906, comencessin a integrar-se al cor persones de la ciutat alienes al clergat o a la funció d’escolans, que fins aleshores eren els que n’havien fet aquest paper. Això ha acabat amb un cor plenament popular, que es combina amb una orquestra i uns solistes.

“LA MISSA DE GLÒRIA DE LES SANTES JULIANA I SEMPRONIANA, COMPOSTA PER MOSSÈN MANUEL BLANCH, ÉS UNA RELÍQUIA MONUMENTAL DE MATARÓ”

Poques vegades s’ha deixat de cantar la Missa de les Santes de mossèn Blanch. Els tres anys esmentats, per ordre papal, la Setmana Tràgica

i l’any següent, els tres anys de la Guerra Civil i per la pandèmia de 2020. A ningú se li escapava a la roda de premsa d’avui, tot i no esmentar-ho, la crisi que va suposar aquest últim esdeveniment. L’Administració de Les Santes, el tradicional organitzador de l’esdeveniment, plantejava una millora substancial de la qualitat tècnica del cor. Els cantaires s’hi van oposar tement la pèrdua del valor de la participació “del poble”, un dels elements consubstancials de la tradició. Els treballs dels dos antics rectors, **Josep Rodríguez** i **Jordi Illa** (aquest, **mort** fa unes setmanes), han aconseguit canalitzar les posicions amb la creació de la comissió esmentada.

“Durant tots aquests 175 anys, hi ha hagut diverses crides a la participació, amb l’objectiu explícit de salvar la Missa, com hem pogut comprovar a l’hemeroteca. El més important, cap a finals dels anys 60 del segle passat, que havia entrat en una forta decadència”, segueix Guanyabens. “El 1971, sota la direcció de **Jordi Arenas**, músic i pintor, i amb l’impuls de l’aleshores rector, **Francesc Pou**, la ciutat s’hi abocà de nou. “És el poble qui canta la Missa”, solia dir Arenas. Serà aquesta una nova crida a salvar-la? Ens preguntàvem els assistents a la roda de premsa. Realment, està en perill?”

Participació més enllà de les creences

Per salvar-la no ho sabem, però per fer-la el millor possible, **Clàudia Dubé Oranias** ha tornat a ser l’encarregada de dirigir la Missa d’enguany, repetint l’experiència de l’any passat, on va convertir-se en la primera dona que ho feia. “Amb les presses (teníem encara no dos mesos), l’any passat vam fer el que vam poder, però aquest any comencem ja amb els assajos: primer les veus per separat, després tots junts i finalment, amb orquestra i solistes: ens ho prenem molt seriosament”, ha afirmat Dubé aquest dimarts. “Volem que tothom que vulgui *toqui* la Missa amb delicadesa”

Per la seva banda, l’administrador de la parròquia, **Àlex Marzo**, ha destacat el paper dels seus antecessors i ha descrit la relació de la música amb la celebració eucarística com “l’ànima i el cos”. La directora i Marzo han fet una crida pública perquè tots els mataronins que vulguin s’apunten al cor popular, que començarà els assajos aquest dijous dia 9, “siguin quines siguin les seves creences”, apuntava Guanyabens. Doncs que sigui el que les Santes vulguin.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA



BAULA



EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

Fotografia: Jesuïtes.



Enric Puiggròs, nou provincial dels Jesuïtes a Espanya

El superior general de la Companyia de Jesús, **Arturo Sosa**, ha nomenat **Enric Puiggròs** nou provincial d'Espanya dels Jesuïtes. El nomenament, que s'ha comunicat aquest dijous a la província, es farà efectiu al final d'aquest curs, entre els mesos de juny i juliol. Puiggròs substituirà a Antonio España, que ha ocupat aquest càrrec des de juliol de 2017.

Enric Puiggròs va néixer a Barcelona el 1974 i després de cursar EGB, BUP i COU al Col·legi Sant Ignasi de Sarrià, va entrar al noviciat de la Companyia de Jesús a Saragossa el 1993. Posteriorment, va estudiar Història Contemporània a la Universitat de Barcelona i va fer el seu magisteri al Col·legi Claver de Raimat, a Lleida. Va estudiar Teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'Institut de Teologia Fonamental de Sant Cugat del Vallès, on va fer la llicenciatura en Teologia Fonamental sobre Pedagogia ignasiana.

Va ser ordenat sacerdot el 2006 i, des de 2007, acabats els seus estudis, es va incorporar ja a la missió de la Companyia de Jesús. Entre 2007 i 2011 va estar destinat a l'Escola Tècnica Professional del Clot, a Barcelona. La seva formació

es va completar amb la tercera provació, que va fer a Cape Coast (Ghana) entre gener i juny de 2012. Aquest mateix curs va passar uns mesos col·laborant amb el Servei Jesuïta als Refugiats a Yei (Sudan del Sud).

A la tornada va ser nomenat consultor de l'aleshores província Tarraconense i va començar a treballar com a promotor vocacional de la Companyia de Jesús a Espanya, càrrec que va portar a terme durant vuit anys, compaginant-ho amb la direcció de pastoral de la Fundació Jesuïtes Educació i després, destinat a Madrid des de 2017, amb la coordinació de l'equip de prenoviciat.

Des de 2014, en integrar-se les províncies jesuítiques d'Espanya, va passar a ser consultor de la nova Província d'Espanya, responsabilitat que ha mantingut fins ara. El 2020 el provincial el va nomenar delegat de la Plataforma Apostòlica de la Companyia de Jesús a Catalunya, càrrec que ocupa actualment.

És ben coneguda la seva faceta artística, amb especial sensibilitat a la pastoral a través de la música, que l'ha portat a participar a diversos grups de música cristiana i iniciar projectes de producció musical. Entre ells, en l'actualitat el més conegut és el grup *Jesuïtas Acústico*.

A la Congregació Provincial celebrada el passat febrer de 2022, Enric Puiggròs va ser escollit procurador, per la qual cosa participarà en la propera Congregació de Procuradors de la Companyia de Jesús que tindrà lloc a Lloia a partir del 15 de maig i reuneix a representants de totes les províncies i regions de la Companyia de Jesús al món.

Un ampli procés de consulta i discerniment

El provincial dels Jesuïtes és escollit pel superior general de la Companyia de Jesús, a partir d'una terna de candidats que s'envia des de la mateixa província, després d'un ampli procés de consulta i discerniment. El govern provin-

cial inclou fonamentalment una doble funció: la cura de les persones i la cura del desenvolupament i fruit de les activitats apostòliques. El provincial és nomenat per un període de tres anys, que normalment s'allarga fins a sis, sense necessitat de fer un nou nomenament.

La Companyia de Jesús a Espanya compta en l'actualitat amb més de 700 jesuïtes, que treballen a comunitats i institucions educatives, socials i pastorals. Els seus principals àmbits d'acció estan definits per les prioritats apostòliques universals de la Companyia de Jesús, que giren entorn de l'acompanyament espiritual a través dels Exercicis Espirituals, el treball per la reconciliació i la justícia al costat de les persones més vulnerables, l'acompanyament als joves en la creació d'un futur esperançador, i el compromís per a la cura de la Casa Comuna.



La Catedral de Barcelona publica un llibre de predicacions del bisbe Vadell

El bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo** ha destacat aquest dimecres que el nou llibre amb les predicacions quaresmals del bisbe **Antoni Vadell**, que **va morir el febrer de 2022 a causa d'un càncer de pàncrees**, "és com un testament espiritual adreçat als joves i a tothom". El llibre, editat per **Publicacions de Catedral de Barcelona**, pertany a la col·lecció Anima Sedis i s'ha presentat a la mateixa catedral. En la presentació, Gordo ha destacat que es tracta d'un llibre "humil, però profundament entranyable".

CATEDRAL DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



El Papa nomena Omella nou membre del Consell de Cardenals

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, és un dels nous membres del Consell de Cardenals. La Santa Seu **ha fet públic aquest dimecres** la renovació que ha fet el papa **Francesc** del consell encarregat d'ajudar-lo a governar l'Església universal. És un dels cercles de govern més propers a Francesc i un signe més de confiança amb l'arquebisbe Omella. A aquesta responsabilitat hi suma la presidència de la Conferència Episcopal Espanyola i la pertinença al Dicasteri per als Bisbes, on es gestionen els nomenaments episcopals.

CR / VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Mor el monjo de Montserrat Martí Roig

Aquest dilluns 6 de març ha mort el monjo de Montserrat **Martí Roig i Coromina** a l'edat de 85 anys. Des de l'Abadia de Montserrat han comunicat la mort de Roig "amb tristesa i plens d'esperança en Jesucrist ressuscitat". "L'encomanem a les vostres pregàries", han deixat escrit en la seva nota. Martí Roig i Coromina tenia 85 anys i en feia seixanta-dos que era monjo i cinquanta-cinc que era prevere. Va entrar al noviciat el 29 de juliol de 1959, va fer la professió simple el 14 d'agost de 1960 i la solemne el 15 d'agost de 1963. L'ordenació presbiteral la va rebre el 24 de juny de 1967.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Vella Quaresma de Mataró de l'any 2023 | Ajuntament de Mataró.

Quins simbolismes amaga la Quaresma?

La Quaresma és un període del calendari litúrgic cristià que prepara el cos i l'esperit per a la Pasqua. Quan parlem d'aquests 40 dies que comencen amb el Dimecres de Cendra, ens venen al cap el dejuni, els bunyols de Quaresma, el bacallà, les set cames de la Vella Quaresma o les tradicionals conferències quaresmals. Però, quins simbolismes amaga aquesta festa cristiana?

Aquesta setmana he anat a comprar a la plaça de Cuba de Mataró i la major part de les parades tenien penjat un cartell titulat *La Vella Quaresma 2023*. En aquest es representa una vella no tan vella de set cames dissenyada enguany per l'arquitecte i artista mataroní **Agàpit Borràs**. La trobareu físicament penjada a la plaça de la Peixateria de Mataró, lloc al qual els més menuts han de portar cada setmana menjar i beguda perquè els serradors tinguin la força necessària per serrar-li la cama corresponent tot cantant la cançó:

*"Serra la Vella,
un plat d'escudella.
Serra la Velló,
un plat d'escudelló"*

Recordem que, des del 1979, un artista local la dissenya cada any per als mataronins i tots els qui s'acostin a la capital del Maresme en aquestes dates. En el text que acompanya aquest dibuix es diu: "Aquest calendari ens recorda que antigament la Quaresma era un període de reflexió, austeritat i privacions, ja que no es podia menjar ni carn ni ous". La il·lustració funciona també com a calendari, ja que cada cap de setmana cal ennegrir i pintar una cama i quan no en queda cap... ja hem arribat a la Pasqua i la Quaresma s'ha acabat. La Quaresma, doncs, és un concepte religiós, un període del calendari litúrgic cristià que preparar el cos i l'esperit per a la Pasqua.

Els quaranta dies de la Quaresma els va establir el pontífex **Gregori el Gran** en el Concili de Nicea el 325. Comprovem que el número quaranta apareix nombroses vegades a la Bíblia: els quaranta dies de la durada del diluvi, els quaranta anys de la travessa del poble d'Israel pel desert, els quaranta dies de **Moisès** al Sinaí, els quaranta dies de dejuni d'**Elias**, els quaranta anys del regnat de **David**, els quaranta dies de Jesús al desert... En el *Diccionari de símbols* de **Mircea Eliade** s'esmenta que el quaranta és el número superior més important i es presenten exemples de com el quaranta ens apareix en

rituals jueus i islàmics. En el sistema pitagòric, el quaranta és el nombre perfecte, ja que és la multiplicació de quatre per deu. Recordem que el quatre és el número que posa ordre en el caos i que és tant material com còsmic: les quatre fases de la Lluna, els quatre punts cardinals, els quatre tumors o els quatre humors.

La Quaresma és també el temps de preparació per a la Setmana Santa, tant corporalment com espiritual. Actualment, els dies de dejuni són el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant i tots els divendres caldria no menjar carn. La Vella Quaresma ens ho recorda portant una penca de bacallà a la mà. El dejuni és una purificació del cos que les grans religions monoteistes practiquen i també és una fórmula per identificar-se amb el patiment que viurà Jesús a la Passió. Té, doncs, una important repercussió en la cuina domèstica.

El periodista mataroní **Manuel Cuyàs** deia: "A casa, la Quaresma era menjar peix els divendres. La iaia cuinava un bacallà amb panses i ou dur que jo no he pogut superar. De postres, bunyols. Això era la Quaresma, a casa i a fora de casa." L'abandó de la carn a la cuina aquests dies generà l'aparició d'àpats que alegraven els dies

d'austeritat culinària. Eren comuns menges fetes amb cigrons, espinacs, arengades o bacallà.

Un calendari afegit: el litúrgic

Un altre element propi de la Quaresma és la preparació de la ment i l'esperit per a la Setmana Santa. En aquest marc i amb una clara finalitat didàctica i recreativa tenen una gran tradició les conferències quaresmals que moltes parròquies organitzen i **les representacions de la Passió** arreu del país. Per exemple, la d'Esparreguera que estrena les funcions de la Passió el dia 19 de març i a Mataró es fa l'esceñificació, *La Passió. Últims dies de Jesús*, a l'hort del rector de la basílica de Santa Maria. És també temps de preparar les processons, l'assaig de les colles d'armats o dels manaies. Amades, en el *Costumari Català*, explica que anar a veure assajar els armats era tot un espectacle en els moments d'austeritat quaresmal.

No tots els dies i mesos de l'any són iguals. S'agrupen en setmanes o estacions. I, damunt d'aquest calendari, s'hi afegeix el litúrgic. Ara som a la Quaresma. Bona Quaresma!



Temps de reflexió



MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZDHA

Aquesta setmana les esglésies ortodoxes han entrat en el període de la Gran Quaresma. Aquest any hi ha una diferència d'una setmana entre el calendari gregorià i el julià. Són quaranta dies de preparació per a la Setmana Santa i Pasqua de Resurrecció.

Una de les característiques d'aquest temps és el dejuni. La consciència col·lectiva, junt amb la tradició discerneix el valor espiritual i, a la vegada, penitencial i purificadora de l'abstinença de certs aliments. El dejuni del cos, però, ha d'anar acompanyat d'altra dejuni que consisteix en un exercici de mesurar els pensaments, de les paraules i de les accions per

estar més concentrats en la significació profunda de l'existència, en relació amb el contingut del missatge transmès pel Llibre Sant de les Escripures.

En realitat, lluny de ser un període trist i gris és pel contrari un temps ric de reflexions per adonar-nos de la importància cabdal que té, si anhelem viure en plenitud el Missatge evangèlic.

El diumenge abans d'entrar pròpiament a la Quaresma és anomenat "Diumenge de l'expulsió d'Adam o Diumenge del Perdó" la lectura que acompanya aquest dia és l'evangeli de Sant

Mateu (6,14-21): “Si vosaltres perdoneu als homes llurs ofenses, el vostre Pare celestial us perdonarà també, però si no perdoneu el vostre Pare no us perdonarà les vostres ofenses”. Al final, tots, un a un, es demanen perdó amb una abraçada fraternal.

Això implica un acte de maduresa i un acte de reconciliació amb els qui t’envolten. Per endavant hi ha un camí llarg de quaranta dies i cal estar en pau i no sempre és fàcil quan poden haver-hi situacions hostils o bé, aparentment irreconciliables. És una lluita per què el bé i l’harmonia prosperin. Implica trencar la inèrcia de la cristal·lització de les situacions que queden petrificades per l’absència d’una bona voluntat en canviar l’estat de les coses.

I és un requisit si volem entrar en el “camí interior” per estar en pau amb un mateix i amb el proïsme... per seguir caminant...

Aquest diumenge vinent serà el Diumenge de l’Ortodòxia, i què significa?, quin sentit té aquest diumenge? Si estem atents a les lectures d’aquest dia insisteixen en la realitat de l’Encar-

nació. La vinguda de Crist en la carn constitueix, per la tradició ortodoxa, l’acceptació de la veneració a les icones sagrades. Ell és el prototip de totes les imatges.

És per això que aquest dia, com cada any, els fidels portaran les icones de les seves cases i les disposaran en taules preparades dins del temple de l’església perquè en un moment donat, enmig de cants, seran beneïdes.

Tot té una llarga història, ja que aquesta celebració va ser instituïda l’any 842 i recorda la desfeta iconoclasta i la proclamació de la legitimitat del culte de les icones. La seva veneració, que no adoració és una diferència important per no caure en la idolatria, un sentiment de respecte que forma part d’una experiència espiritual que ha estat transmesa de generació en generació.

El més gran defensor de la veneració de les icones va ser un dels millors teòlegs d’aquell temps: Sant Joan Damascè (750), ja que els seus arguments van exercir influència en les decisions del VII Concili Ecumènic.

Ell va argumentar que la prohibició de l’Antic Testament amb relació en fer imatges de Déu tenia un caràcter temporal: “En l’antigor ningú feia imatges de Déu, però, després que el Logos es manifestés en la carn i va viure entre els homes, fem imatges del Déu visible...”

Sí, aquest diumenge és la Festa de les Icones, aquestes es portaran a l’església, un objecte estimat que forma part de la família i que, en un racó de la casa, esdevé lloc de pregària, lloc que esdevé l’església familiar.

Tot l’esmentat ens guia cap a un temps de preparació durant la Quaresma i que esdevé inevitablement un temps de reflexió.



Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.



Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell



Dignitat de la dona, ecologia integral i diferència sexual



EDUARD IBÁÑEZ
A APUNTS ETICOPOLÍTICS

El dia 8 de març és una nova oportunitat per avançar en la presa de consciència com a societat que encara som lluny de garantir el respecte a la **dignitat** de les dones, objecte encara d'invisibilització, de desigualtats i discriminacions inacceptables en tots els àmbits i sotmeses sovint a la violència, el maltractament, l'abús, l'opressió i l'explotació. Ens cal encara una major esforç social per promoure una cultura de respecte a la dona, per educar en favor d'actituds individuals i col·lectives responsables i per promoure polítiques públiques per a prevenir i combatre aquesta greu problemàtica. També a l'Església cal seguir avançant per donar a les dones el protagonisme que els correspon sense discriminacions, protagonisme femení que

la mateixa Església necessita. Aquesta és precisament **l'aposta del Papa Francesc..**

En aquest sentit, la defensa i la promoció de les dones i la seva radical igualtat en dignitat amb l'home, exigeix també no perdre mai de vista l'existència objectiva i real de la condició femenina. Amb això vull dir, la necessitat de no diluir la condició sexuada de l'ésser humà (home i dona) per l'error de considerar la identitat sexual com una pura opció subjectiva individual *fluida*, com un simple acte d'autodeterminació. La identitat sexual és una realitat natural que ens és donada a les persones, una condició estructural que forma part de l'ecologia humana. Si neguem o esborrem la diferència sexual com

a dada ecològica objectiva, introduïm un veritable perill per a la protecció de la dignitat de la dona en la seva especificitat i empobrim greument la diversitat de la vida humana, amb el perill de promoure una cultura generadora de confusió i patiment en les persones.

Una ecologia integral, tal i com ha mostrat el Papa Francesc a *Laudato si'* (LS), és aquella que procura reconèixer “el missatge que la natura porta inscrit en les seves mateixes estructures” (LS 117). I una de les estructures bàsiques de l'esser humà és la seva condició sexuada, és a dir, la seva feminitat o masculinitat, com ja va ensenyar, amb la seva bellesa literària, el Llibre del Gènesi (1,27; 2,21-25).

La diferència home-dona és biològica, psicològica i també espiritual, doncs l'esser humà és una profunda unitat d'aquestes dimensions. Aquesta diferència home-dona constitueix un element essencial en la constitució dels éssers humans, que és un error pretendre esborrar, i que té un significat profund.

Com ha mostrat la teologia cristiana, la polaritat home-dona indica i apunta a la necessitat de la

persona de trobar-se amb el diferent, d'acceptar el do específic de l'altre, a la comunió interpersonal. És una diferència que crida a la donació recíproca i, en últim terme, a la fecunditat, per la generació de nova vida humana. No és, doncs, una pura i cega casualitat, sinó una diferència que conté un missatge ètic. Evidentment, això no vol dir que aquesta diferència exigeixi a les persones el seguiment contra la seva voluntat d'uns determinants rols socials convencionals, sinó que demana conèixer les característiques de la pròpia condició i la vocació que conté a la relació i a la complementarietat.

En aquest sentit, Francesc subratlla a *Laudato si'*, que l'ecologia integral és també una ecologia de l'esser humà, que ha de ser protegit en la seva dignitat, això és una *ecologia humana*, que veu en l'esser humà un valor peculiar entre tota la resta d'éssers vius, una preeminència (LS 90), que ve de la seva dignitat específica com a imatge de Déu i que obliga a fer front a qualsevol injustícia contra la persona.

L'ecologia humana implica també, segons Francesc, “una cosa molt fonda: la necessària relació de la vida de l'esser humà amb la llei

moral inscrita en la seva pròpia naturalesa, necessària per crear un ambient més digne” (LS 155). I, citant al Papa Benet XVI, ens recorda la importància de comprendre que “l'esser humà té una natura que ell ha respectar i que no pot manipular al seu capritx”. Per això, per al Papa Francesc “el propi cos ens situa en una relació directa amb l'ambient i els altres éssers vius”. “L'acceptació del propi cos com a do de Déu és necessària per a acollir i acceptar el món sencer com a regal del Pare i casa de tots”. En conseqüència, “aprendre a acceptar el propi cos, a tenir-ne cura i a respectar-ne els significats, és essencial per a una veritable ecologia humana”, perquè “la valoració del propi cos en la seva feminitat o masculinitat és necessària per a reconèixer-se a si mateix en el trobament del diferent”. Per tot això, convida a “acceptar joiosament el do específic de l'altre (home o dona)”, ja que “no és sana una actitud que pretengui esborrar la diferència sexual perquè ja no sap com enfrontar-s'hi” (LS 155).

Malgrat tot això, avui dia prenen força les tendències ideològiques i polítiques, que es transformen en lleis, que pretenen esborrar la diferència sexual com a fet biològic, psicològic

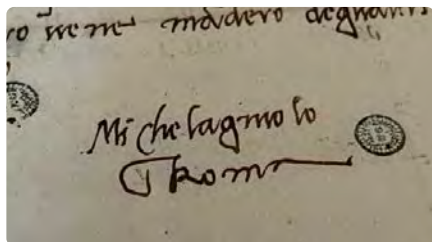
i espiritual i reduir-la a una pura elecció subjectiva sense límits, elecció que ha de ser acceptada per la societat com a dret individual absolut. Aquesta és la tesi que hi ha darrera, entre d'altres, de la Llei "trans", recentment aprovada a Espanya, amb la qual es pretén establir el dret il·limitat a una intervenció mèdica (fins i tot quirúrgica) per al canvi de sexe sense (o contra) una clara indicació

terapèutica, així com al canvi registral de sexe de qualsevol persona, incloent els menors d'edat.

Com ha **apuntat** la Conferència Episcopal Espanyola, la Llei vol afavorir una intervenció mèdica, però sense criteris mèdics, sinó d'acord amb els desitjos del pacient, encara que això comporti greus riscos. S'impedeix així que la

medicina estudiï i determini el tractament més aconsellable, negant la possibilitat de tractament psicosexual. A més, aquesta intervenció, que podria ser innecessària i comportar efectes irreversibles, sovint tampoc no soluciona el problema del pacient.

EDUARD IBÁÑEZ -CR | [LLEGIR AL WEB](#) 



El geni que s'escrivia amb papes, nobles i amants: restauren 340 cartes de Miquel Àngel
DL, 06/03/2023 | CCMA



Serrateix rehabilitarà una part del monestir per potenciar el seus usos socials i culturals
DL, 06/03/2023 | REGIÓ 7



L'arquebisbe Joan Planellas rep l'alta hospitalària
DL, 06/03/2023 | ARQUEBISBAT DE TARRAGONA



El santuari de Joncadella, de Sant Joan de Vilatorrada, culmina millores al temple amb la restauració de l'altar del Roser
DT, 07/03/2023 | REGIÓ 7



El Vaticà "regala" tres fragments del Partenó a Grècia a petició del Papa
DC, 08/03/2023 | ABC



Rosa Maria Aguadé: "Les beguines feien por perquè parlaven de Déu sense intermediari"
DC, 08/03/2023 | EL PUNT AVUI



Gironins musulmans trepitgen la Catedral per primera vegada
DJ, 09/03/2023 | DIARI DE GIRONA



Almenys vuit morts en un tiroteig en un centre religiós d'Hamburg
DV, 10/03/2023 | 3/24

Jesuites Catalunya
@jesuitiescat

"En Adoració" és una proposta de pregària a l'església del carrer Casp de Barcelona, dos cops al mes, a les 20:30h. Propera sessió, avui dijous 9 de març.

Traducir Tweet



En Adoració

LA PREGÀRIA DE CASP

10:00 - 09 mar. 23 - 255 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

NOVETAT 📖 Ja està a la venda **ESCOLES LAUDATO SI'**. Una pedagogia eco-humanista. El llibre del @carlesarmengol i publicat per l'Editorial Claret proposa repensar l'escola des de la proposta social de l'Església. 📖 Descobreix-lo ow.ly/6PPv50MEGIE

Traducir Tweet



ESCOLES LAUDATO SI' Una pedagogia eco-humanista

CARLES ARMENGOL I SUSCÀRES

10:15 - 09 mar. 23 - 118 Visualitzacions

U. Ramon Llull (URL)
@uramonllull

Presentació de la **#recerca** "More Women's Leadership for a Better World".

📖 @AnnaBerga, secretària general #URL i coautora de la recerca, intervindrà a la 1a taula rodona bit.ly/3ZUppYc

🕒 10 març
🕒 14:30 a 18:30
📺 Streaming sacru-alianca.net

#SACRU

Traducir Tweet



14:38 - 08 mar. 23 - 143 Visualitzacions

PES Cruïlla - Salesians Sant Jordi
@centrecruïlla

La PES Cruïlla dona suport al dia internacional de la dona treballadora 🌸
#DiadelaDonaTreballadora #8M2023

Traducir Tweet



14:38 - 08 mar. 23 - 143 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Trobada online de la comunitat de pràctiques dels col·legis #maristes de Catalunya. Avui parlem del feedback en l'aprenentatge basat en projectes. Com avaluem l'aprenentatge de l'alumnat? I de la tasca docent? Avançant junts en xarxa! #Abp #MaristesInnova #MXI

Traducir Tweet



18:27 - 09 mar. 23 - 218 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

📺 T'esperem al Saló de l'Ensenyament!!!

📍 Ens trobareu al Palau 1, estand D 405 al recinte Firal de Montjuïc (Fira de Barcelona), del dimecres 15 al diumenge 19 de març.

ow.ly/HgJ350NbRk4

Traducir Tweet



11:10 - 09 mar. 23 - 101 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT. Aquest 2023, els esforços constructius se centren a acabar les torres dels Evangelistes Joan i Mateu a finals de l'any. Així, s'inaugurarà el conjunt dels quatre Evangelistes

Traducir Tweet



15:38 - 07 mar. 23 - 7.914 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

🗨️ Com dissenyar aprenentatges amb més sentit? Com explicar l'evolució dels infants a les famílies? Les direccions d'**#EducacióInfantil** hem fet anàlisi crítica dels primers informes d'avaluació i de 125 situacions d'aprenentatge diferents **#reflexió #escolacompetent**

Traducir Tweet



15:54 - 09 mar. 23 - 575 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Missa exequial del P. Martí M. Roig (9 de març de 2023) - Homilia de la Missa Exequial del P. Martí M. Roig... **#Montserrat #Homes abadiamontserrat.cat/missa-exequial...**

Traducir Tweet



13:26 - 09 mar. 23 - 177 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Volem nenes i dones empoderades, fortes, lluitadores i somiadors, que siguin qui vulguin ser i arribin on vulguin arribar! 🌸

#BM #DiaDeLaDona #8març #coeducació #escolesFEDAC #avuidemà #FemBategarElMón 🌸

Traducir Tweet



8:30 - 08 mar. 23 - 558 Visualitzacions

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

📢 Ens sumem al comunicat llançat per la Pastoral Obrera de Catalunya on s'expressa el dolor i consternament per l'accident que es va produir ahir a Súria i que ha causat de moment tres morts.

📄 Llegeix el comunicat íntegre fent clic aquí 📄

Traducir Tweet



Justiciapau.org. Amb motiu del greu accident laboral de Súria

10:13 - 10 mar. 23 - 40 Visualitzacions

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu

Sant Joan de Déu és xarxa. De persones, de solidaritat, d'hospitalitat. Amb mlers de professionals, Germans, voluntaris i donants que es va llevar cada dia amb l'objectiu de tenir cura de qui més ho necessita. Avui és el seu dia. Felicitat Dia de Sant Joan de Déu! **#HospitalitatEnXarxa**

Traducir Tweet



210 reproducciones

9:17 - 08 mar. 23 - 623 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ



Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

